

6. „Nordovst“

Muntert

p
Sne - flok-ke kommer vrimlen-de hen o-ver Di-ger trim-len-de, det

cresc.
knyger ud af Him-le-ne, det sluger Hegn og Gaard, det ry-ger ind ad Sprækkerne til

f *poco rit.*
Pøl-ser-ne paa Rækkerne, og Faa-re-ne i Hæk-ker-ne faar Blink i Pøl-sens Haar.

Og Poplerne bag Mønningen,
de duver dybt i Dønningen,
og over Stakkegrønningen
omtrimler Kærv og Neg,
det klapper én om Ørene
fra Portene og Dørene,
bag hvilke de smaa Sørene'
har rustet sig til Leg.

og Gammelmor i Klokkerne
med Huen og Graalokkerne
hun haler op i Sokkerne
og ser forsagt derud,
for nu er Kaalen liggende,
og nu staar Tjørnen stikkende
og spider Sne paa Piggene;
og nu kom Kjørnes Knud!

(Af „Vejr og Vind og Folkesind“)